

ffjellige Statsejendomme, hvortil Rigsdagens Bemyndigelse begjæres. Lovforslaget omfatter først to af de hidtilværende Skovdistricter, nemlig Petersgaards Skovdistrikt paa Sjælland og Buderupholms Skovdistrikt i Thyland, idet der for disse to Districter er gjort saadanne Tilbud, at jeg maa antage, de ville føre til fordeelagtige Salg for Statskassen. Dernæst er der medtaget nogle mindre, spredte Skovstrækninger, som ikke have nogen særlig Betydning for Statskøbbruget, og som kunne afhændes uden at gribe forstyrrende ind i den nuværende Administration, medens jeg har maattet erkende, at Besiddelsen af dem vil have en langt større Værdi i Privates Hænder, end de have i Statens. De ligge alle paa det nordlige Falster og have tidligere udgjort et særligt Skovriderdistrikt, men ved en senere Ordning ere de sammensmeltede til eet Distrikt med de øvrige paa Falster værende Skove. De ere meget spredte og have ikke nogen særdeles Størrelse, og jeg har Grund til at troe, at der ogsaa med Hensyn til dem vil være Liebhavere tilstede, som vil sætte Priis paa at faae dem, medens de ligge langt fra Administrationen og koste mere i Administrationsudgifter, end de forstandigviis kunne og bør bære. Fremdeles er der optaget til Salg Leboie Plantage, som tidligere har været Gjenstand for en Lov; circa 21 Tdr. Land af Geels-Skov, der ved det nordsjællandske Fernbaneanlæg ere frastaarne den øvrige Deel af Skoven, og endelig circa 29 Tdr. Land af den østlige Deel af Ordrup Krat, hvilke hverken have synderlig Betydning som Fædskov eller som Lysskov, men som derimod maae have stor Betydning for private Folk, der maatte komme i Besiddelse af dem. Hvad Salgsconditionerne angaaer, har jeg optaget de ifølge tidligere Salgslove sædvanlige, nemlig at Salget skal stee til en for Statskassen fordeelagtig Priis og ved offentlig Auction; dog har jeg troet, af Hensyn til Omstændigheder, der vedrøre enkelte af Skovene, at maatte forbeholde mig Ret til ogsaa at kunne sælge dem underhaanden. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det ærede Thing.

Formanden: Exemplarer af Lovforsla-

get vilde blive ombeelte til de Herrer Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmanden for Dønsje Amts Ste Valgfreds (H. M. Petersen) af: „Forslag til Lov om Tillæg til Forordningen af 29de October 1794 om Hegn og Fæd for Forder i Danmark.“

H. M. Petersen: Den 7de i næste Maaned er det et Aar siden, jeg havde den Ære her i Thinget at rette en Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister, hvilken Forespørgsel var deelt i to Dele. Den første Deel gik ud paa at spørge den høitærede Minister, om han erkjendte, at den nuværende Lovgivning om Hegn og Fæd ikke var tidsvarende, og den anden Deel gik ud paa at spørge, om man kunde vente, at Ministeren i en nær Fremtid vilde foretage gennemgribende Forandringer i samme. Herpaa modtog Thinget af den høitærede Minister et ubetinget Ja for den første Deels Vedkommende, men derimod ikke samme Svar med Hensyn til den sidste Deel, idet Ministeren vel erkjendte, at det var ønskeligt, at der blev foretaget Forandringer i den Henseende, men tillige fremhævede, at der var andre Lovarbejder, som vare fuldt saa paatrængende, og som det ikke vilde være rigtigt at tilfidsætte for at fremme denne Sag. Smidertid vil det maastee erindres, ligesom det endnu kan sees af Tidenden, at den høitærede Minister ikke udtalte sig imod Forandringer, men tvertimod ligesom sagde, at det var ønskeligt, om saadanne kunne finde Sted, og da der endnu ikke er steet Noget fra Regeringens Side i denne Sag, har jeg tilladt mig at forme et lille Lovforslag, som jeg herved har den Ære at indbringe. Det gaaer i et kort Begreb kun ud paa, at alle Tvistigheder om et Hegn's Bestaafenhed skulle kunne afgjøres ved communale Autoriteter, i Righed med, hvad der nu er gjældende Bestemmelse med Hensyn til private Veie, thi det er efter min Opfattelse beklageligt, at to Naboer ikke kunne see en Tvist om et Hegn's Bestaafenhed endt paa anden Maade end ved en Proces. Det er